

**Οἱ μασκαράδες τῆς Κυριακῆς** —Τοὺς εἶδατε ὅλοι καὶ δὲν ἔχομεν νὰ σᾶς εἰπώμεν τίποτε νέον περὶ αὐτῶν. Γνωρίζετε ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Γουλιέλμου δὲν κατῴρθησε ν' ἀποτρέψῃ τὴν Αὐλὴν ἀπὸ τοῦ θαύματος τῆς παρελάσεως· αὐτῶν κάτωθεν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, μόνη δὲ ἡ Βασίλισσα ἔλειπεν ἐκ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ὑπουργείου τούτου κατελθούσα εἰς Πειραιᾶ, ὅπουθεν ἀνεχώρει τὸ *Στρελάκ* φέρον εἰς Πετρούπολιν τὸ χαριέστατον γαϊδουράκι. τῆς ("Ἰδε προηγούμενον φύλλον). Εἰδὼ μία παρένθεσις. —Τὸ γερμανικὸν πένθος δὲν ἐμπόδισε τὸν βασιλέα νὰ παραστῇ θεατῆς τῆς ἀποκρηάτικης *μασκαράτας* ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν, ἀλλὰ τὸν ἐμπόδισε νὰ παρευρεθῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν ἀπόψε διδόμενον χορὸν τῆς Δημοκρατίας ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ τούτο ἐνῷ ὁ χορὸς οὗτος ἐτέθη ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βασιλοπούλας Ἀλεξάνδρας. Τίς πταίει, κύριε Φιλήμων; —Κλείει ἡ παρένθεσις. Εἶδατε τὴν πολυτέλειαν τῶν ἰταλῶν μασκαράδων, τὴν εὐφυΐαν τῶν Ἑλλήνων τοῦ φρενοκομείου, ὑποδοηθούμενων παρὰ τοῦ τρελλαίνοντος κόσμου, μετὰ τοὺς στίγους του, δημοφιλοῦς Κόκου, τὴν μετὰ τοὺς ἐρυθροὺς δαίμονάς της δαιμονίζουσαν ἄμαξαν, τὸ καράβι τοῦ καπετὰν Γρίβια μετὰ τὸ κανόνι τῆς ἀναστολῆς· τῶν πληρωμῶν, μετὰ ἔξοδα φωτιά, μετὰ ἔσοδα στάχτη καὶ μετὰ παντοῦ ἄπατα νερὰ, εἶδατε τὸ ἀλλόκοτον ἐκεῖνο *θαλάσσιον τέρας*, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐκρίθη ἀπαραίτητον νὰ τεθῇ ἡ ἐπιγραφή τοῦ ὀνόματός του, διὰ νὰ μὴ ἐκληφθῇ, κατὰ λάθος, ὡς δείγμα νέας τινὸς σαρωτικῆς μηχανῆς, εἶδατε τὸν πιστολομαχαιοφόρον ἐκεῖνον Ρωμῆον μετὰ τὴν στατιστικὴν τῶν φόνων φονεύοντα καὶ ἑαυτὸν ἀκόμη διὰ τῆς κακῆς ἐκτελέσεως τῆς *μασκαράτας* του, τὸ ὄρνιθον τῆς τραπεζιτικῆς, τὸν ἀπὸ τῆς μινὸς συρόμενον ἄνδρα διὰ τοῦ *ἔτσι θέλω* τῆς πολυφώνου νύμφης, θέμα παμπάλαιον ἀλλ' αἰετοῦ νέον, τὴν θαυμασίαν ἀγγλίδαν παιδαγωγὸν, μετὰ τὸ σχοινάκι της, τὸ ἄρμα μετὰ τὴν Ἀπόκρεω στεφανοῦσαν τὸ Κομιτάτον, ὅπερ ἐπωνομάσθη («Ἄρμα δωροδοκίας») τὴν Εὐρωπαϊκὴν συμφωνίαν, ἀντιγραφείσαν ἐξ εἰκόνης τοῦ Παπαγάλου εὐφρεστάτα καὶ ἀποτελοῦσα βαθυφωνίαν μουσικῆς δι' ἀκροατήριον ἐκ Κουασιμώδων, καὶ θὰ ἤυρατε χιωτὴ γνωστικὸν, ἀφοῦ εἶδατε *πράσινο ἄλογο* φέρον ἐπὶ τῆς ράχews

αὐτοῦ φίλον ἱππότην τυπογράφον ἀκριβῶς ἀπομιμηθέντα τὴν ἐπὶ τοῦ προγράμματος τοῦ Κομιτάτου εἰκόνα τοῦ εὐρυοῦς συναδέλφου Θ. Ἀννίνου, εἶδατε τόσας καὶ τόσας ἄλλας προσωποποιήσεις, μετὰ τῆς ἀνευ ἀξιώσεως, καὶ γνωρίζετε εἰς ποίας καὶ ποῖα ἐδόθησαν βραβεῖα. Αἱ σπουδαῖαι συνάδελφοι ἐφρόντισαν ἀμέσως νὰ σᾶς πληροφορήσωσι περὶ πάντων τούτων μεθ' ὧς ταχύτητος καὶ ἀκριβείας ἐσπεύταν νὰ σᾶς γνωστοποιήσωσι τὰ τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ ἀπορίας ἄξιον εἶναι μάλιστα πῶς δὲν ἐξέδωκαν κανὲν ἀποκρηάτικον παραρτήμα ἀγγέλλον παντὶ τῷ ἑλληνισμῷ τ' ἀποτελέσματα τοῦ μασκαρευτικοῦ διαγωνισμοῦ, ὅστις ἤξιώθη τοσούτου ἐνδιαφέροντος παρὰ τε τῆς βασιλείας καὶ τῆς κυβερνήσεως.

Τί νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς;

\*\*\*

**Ἡ εὐφρενέστερα μασκαράδα.** —Ἐκεῖνος ὁ μασκαρεύσας τὸ *Σπᾶπ* μᾶς κατεμάγευσε. Ἐὰν ἤμεθα Κομιτάτον εἰς αὐτὸν θὰ ἐδίδομεν καὶ τὰ δύο πρῶτα βραβεῖα. Καθὼς ἦτο κακοκατωμένος, κοντός, λιγνός, στενός, κουλός, καθὼς ἐπήγαινε κούτσα κούτσα, μετὰ ἕνα ὕψος ὅπου σοῦ 'λεγε ὅτι ἀδιαφορεῖ πότε θὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς δὲν ὄρον, ἦτο ἀμίμητος, ζωντανὴ εἰκὼν τῆς καταστάσεως τοῦ μυθώδους *Σπᾶπ*, μετὰ τὴν χλωαίνουσαν γραμμὴν του καὶ τοὺς σκιρτητικὸς λόφους του. Ἡ ἀτμομηχανὴ ἐκάπνιζεν, ἐκάπνιζεν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του, ἀδιαλείπτως· τὰ ὄμματά του ἔφερον διόπτρας ἀπομιμουμένας τοὺς ἐρυθροὺς καὶ πράσινους φανούς τοῦ σιδηροδρόμου, καὶ εἶχεν ὅλα τὰ διακρίνοντα μίαν ἄμαξοστοιχίαν ὑπὸ ἀτμὴν ἐκτὸς τῆς... ταχύτητος. Ἐξεπροσώπει δὲ αὐτὸς ἐκεῖ ὁ *μασκαράς*, ὅλην τοῦ ρωμῆϊκου τὴν *τεμπελιά*, ὅλο του τὸ ὑπομονητικὸν *ραχάτι*. Καὶ ἦτο κομικώτατος ὁ ἴδιος ὅταν, συνεσφιγμένος αὐτὸς μετὰ τῆς συχνάκις ἀνακοπομένης πορείας τῶν μασκαράδων, δὲν κατεδέχετο νὰ δεῖξῃ ὅτι δὲν κινεῖται, ἀλλ' ἐδικαιολόγει τὴν *καπνίζουσαν* ἀτμομηχανὴν κάμνων βῆμα... σημειωτὸν, ὁ σημειωμένος!...

\*\*\*

— Δὲν θ' ἀποθάνης, εἴτε μὴ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος. Μάθε πρῶτον ὅτι ἡ Βεργονσὲ ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς ἐμὲ, καὶ ὅτι ὁ πατήρ της ἀκούει εὐχαρίστως τὴν γνώμην μου, ἵτως διότι εἶναι πάντοτε ἀφιλοκερδής. Δις τῷ ἔκκαμα σπουδαίας ἐκδουλεύσεις, καὶ εἰς τὴν *Αὐτοκρατορικὴν Λέσχην*, μοῦ κερδίζει ταχτικῶς τὰ χρήματά μου εἰς τὸ *οὐτοστ*. Ἀρκετοὺς λόγους ἔχει διὰ νὰ μὲ περιποιῇται, καὶ ἡ ἐπιρροή μου ἐπ' αὐτοῦ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου.

— Σ' εὐχαριστῶ, λοχαγέ μου, καὶ δὲν ἀπορρίπτω τὴν φιλικὴν σου μεσολάβησιν, ἀλλ' ἀπορῶ πῶς θὰ κατορθώσῃς νὰ νικήσῃς τὴν ἀντίστασιν τοῦ Βεργονσέ.

— Μπορεῖ, σοῦ εἶπα, νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς συγκαταθέσεώς σου, ἡ κόρη του· εἶναι ἐνήλικος.

— Ποτὲ ἡ Ἑρριέττα δὲν θὰ ὑπανδρευθῇ παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ πατρός της.

— Σοῦ τὸ εἶπε;

— Ναί! Εἰς τοὺς Παρισίους, ὅταν εὐσεβάστως τὴν παρεκάλουν νὰ μοι δώτῃ τὴν ἄδειαν νὰ κάμω διαβήματα παρὰ τῷ κ. Βεργονσέ, μετὰ εἰδοποίησιν ὅτι, ἂν δὲν ἐγένετο δεκτὴ ἡ αἰτησίς μου, ὥφειλον ν' ἀπελπισθῶ, διότι ἐκεῖνη ὠρκίσθη νὰ μὴ τὸν παρακούσῃ.

— Καὶ δὲν προσέθετε τίποτε εἰς τὴν ἀποθαρρυντικὴν αὐτὴν δῆλωσιν;

— Μοὶ ὑπεσχέθη, ἀπάντησεν ὁ Μουράτ ταπεινῶν τὴν φωνήν, μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι ποτὲ δὲν θὰ γείνη σύζυγος ἄλλου.

— Ἐλα, ἔλα, τὸ ἤξευρα γὰρ ὅτι σοῦ εἶχε δώσει τὸν λόγον της. Ἦμην σχεδὸν βέβαιος ὅτι θὰ ἐπιτύχῃς, τώρα ὅμως εἶμαι βεβαίωτατος. Σὰ θέλ' ἡ νύφη κι' ὁ γαμβρός, τύφλα νάχ' ὁ πεθερός. Ἡ γυναῖκα κάνει ὅ,τι θέλῃ. Λοιπὸν δυνάμεθα νὰ ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἑρριέττα θὰ ᾔηται μεθ' ἡμῶν, εἰς τὸν πόλεμόν μου κατὰ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης τοῦ πατρός της. Τὴν γνωρίζω, ἔχει χαρακτῆρα καὶ θ' ἀντισταθῇ γερὰ, ἂν τοῦ κατέβῃ νὰ τῆς ἐπιβάλῃ ἄλλον γάμον.

Τώρα πρόκειται μόνον νὰ πεισθῇ ὁ Βεργονσέ ν' ἀφίσῃ τὴν κληρονόμον τοῦ ἐλευθέραν εἰς τὴν κλίσιν αὐτῆς.

— Ἰδοὺ ἀκριβῶς τὸ ἀδύνατον, ἐψιθύρισεν ὁ ἐφέντης.

— Οὐδὲν εἶνε ἀδύνατον, φίλε μου, καὶ ὁ Βεργονσέ θὰ προσηλυτισθῇ, ὡς πᾶς ἄλλος ὑπὲρ ἡμῶν, ἀρκεῖ μόνον νὰ εὐρωμεν τὴν εὐαίσθητον αὐτοῦ χορδήν.

Πρῶτον δὲν ἔχει προλήψεις ἐπὶ τινῶν λεπτῶν ζητημάτων, καὶ θὰ ἐδίδεν εὐχαρίστως τὴν κόρην του εἰς ἐβραῖον καὶ εἰς μουαμεθανόν, καὶ εἰς Κινέζον ἀκόμη, ἀρκεῖ νὰ ᾔηται τὸ συνοικέσιον ἐπικερδές. Ἀπόδειξις ὅτι πλησιάζει, καθὼς μετὰ εἶπον, νὰ δεχθῇ ὡς γαμβρόν, κάποιον Παπάζογλου, τὸν ὁποῖον θὰ γνωρίζῃς ἴσως.

— Τὸν Παπάζογλου, τὸν τραπεζιτὴν τοῦ Γαλατᾶ! ἀνέκραξεν ἀλγεινῶς ὁ Μουράτ.

— Αὐτόν! τὸν λέγουν ὑπέρπλουτον, καὶ περιποιεῖται πολὺ τὸν Βεργονσέ διὰ τὰ ὠραῖα μάτια τῆς κόρης του.

**Διεθνὲς ζήτημα.**—Οἱ Φλωρεντινοὶ εὐγενεῖς ἔστειλαν τελεσίγραφον φοβερὸν εἰς τὸ Κομιτάτον τῶν Ἀπόκρεω, τὸ ὁποῖον δὲν ἐθεώρησεν ἄξιον τοῦ πρώτου βραβείου καμμίαν μασκαράταν τῆς Κυριακῆς καὶ ἀπένευμεν εἰς αὐτοὺς τὸ δευτέρον, ἐν ἰσῇ μοίρᾳ πρὸς τὸ *gherocomeitor* καὶ τοὺς ἐρυθροὺς *diabόλους*. Οἱ Φλωρεντινοὶ εὐγενεῖς ἔχουν δίκαιον καὶ θὰ κερδήσουν, ἂν στηριχθῶν εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τοῦ Κομιτάτου δι' οὗ βραβεύεται καὶ ἡ πολυτέλεια ἐν τῇ μασκαράτᾳ. Διότι οἱ φλωρεντινοὶ εὐγενεῖς ἐξώδευσαν 3,000 φράγκα διὰ νὰ μασκρευθοῦν. Ἐκτὸς δὲ τούτου περιέφερον ἐπὶ τοῦ ἄρματος αὐτῶν καὶ *μπιλλιάρδο*, τὸ ὁποῖον, ἀφοῦ ἐθεωρήθησαν αὐτοὶ ἄξιον βραβεύσεως, πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ Κομιτάτον. Γνωστὸν δὲ ὅτι τὸ *μπιλλιάρδο* πληρόνεται μὲ τὴν ὥραν. Βεβαίως ὁμως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν θὰ ζητηθῇ δικηγόρος. Διότι οἱ ἱππῶται, καὶ μασκαράδες ἂν γίνωνται, εἶναι πάντοτε ἱππῶται. Ἐπομένως θὰ ἔχωμεν, ὡς λέγεται, τραγικὰς *μονομαχίας*, ἐν ὅλῃ τῇ κωμικότητι τῶν ἀπόκρεω, καθ' ἃς θὰ φανῇ ἂν τὰ τέκνα τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος ὑπερβῇ τὰ τῆς Μικρᾶς καὶ εἰς τὸ μασκάρημα.

\*\*

**Νερὸ διὰ κατάρδρεγμα.**—Τῆς Τρίτης ὁ κοινοτὸς ἐγέννησε πάλιν, διὰ χιλιοστὴν φορὰν, τὸ ζήτημα τοῦ καταβρέγματος. Μία τῶν σπουδαίων συναδέλφων ἀνεμάσσησεν αὐτὸ τὸ τσάκις ἀναμαστιγνῶν καὶ ἠθέλησε νὰ μάθῃ παρὰ τῆς δημαρχίας ἡμῶν τὸ αἴτιον τῆς μὴ καταβρέξεως τῶν ὁδῶν. Ἡ Δημαρχία μας ἀπήντησεν ὅτι ὅλα τὰ κάρρα τοῦ καταβρέγματος, εἶναι βεβλαμμένα, ὅτι λείπουν μάλιστα τρία τέσσαρα ἐξ αὐτῶν κρυχθέντα εἰς κατάστασιν ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους ὑπάρχουν χίλια αἴτια διὰ τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ κατάρδρεγμα· ἐκ δὲ τῶν χιλίων τούτων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ὅτι δὲν φθάνει τὸ νερὸ τοῦ δήμου διὰ νὰ ποτίσῃ τοὺς δημότας καὶ νὰ καταβρέχῃ τοὺς δρόμους τῶν.

Ἄλλ' ὁ **Ραμπαγᾶς**, διὰ χιλιοστὴν φορὰν, παραπέμπει ὅλους τῶν εἰς τὴν Ἀγίαν Τριάδα καὶ εἰς τὸ Γεράνι, ὅπου νύχτα μέρα τρέχουνε ἀγκαλιαῖς νερὸ καὶ νερὸ ποὺ φτάνει νὰ καταβρέχῃ καὶ τὴ Σχάρα τῆς Ἀφρικῆς.

— Ἄλλ' αὐτὸς εἶναι ραδιοῦργος τὸν ὁποῖον ὅλοι περιφρονοῦν... δὲν ξεύρει κανεὶς ἀπὸ ποῦ προέρχονται τὰ πλούτη του, καὶ πολλοὶ φρονοῦν ὅτι ἡ πηγὴ τῆς περιουσίας του εἶναι αἰσχρά... κατοικεῖ εἴκοσι ἔτη στὸ Παλατᾶ, καὶ κανεὶς δὲν γνωρίζει τὴν καταγωγὴν του, τὴν ὀρησκείαν του, τὴν ἐθνικότητά του.

— Δυνατὸν, ἀλλ' ἂν ἔπαιρνε τὴν Ἑρριέτταν χωρὶς προῖκα....

— Ἀγνοεῖται μάλιστα τί ἔργον ἀκριβῶς μετέρχεται, ἂν καὶ παρίσταται ὡς τραπεζίτης. Ἄλλοι βεβαιοῦν ὅτι κάμνει τὸν τοκογλύφον, ἄλλοι δὲ ὅτι εἶναι ἀρχηγὸς συμμορίας κλεπτῶν....

— Σοῦ εἶπα ὅτι ὁ Βεργονσὲ δὲν ἔχει πολήψεις. Ἄλλ' ἀφοῦ ἦσαι βέβαιος περὶ τῆς Ἑρριέττας καὶ ἔχῃς πεποιθῆσιν εἰς αὐτήν, δὲν φοβεῖται τὸν Παπάζογλου. Μᾶς μένει τώρα νὰ γείνης δεκτὸς ἀντὶ τοῦ ἡμιδρόλου αὐτοῦ τραπεζίτου καὶ εἰς τοῦτο θὰ ἀσχοληθῶ. Ἐγὼ μόνον ἀνάγκην διὰ νὰ ἐνεργήσω, νὰ γνωρίζω καλῶς τὴν θέσιν σου. Εἶσαι πλούσιος;

— Δὲν ἔχω εἰσοδήματα, τὸ ξεύρεις, ἀλλὰ...

— Ναι, τὰ κεφάλαιά σου εἶναι στὸ *σεντούκι*, εἶπε γελῶν ὁ λοχαγός. Ἀλλὰ τέλος πάντων τί ποσὸν περιέχει τὸ περίφημον αὐτὸ *σεντούκι*;

— Δὲν ἤξερω ἀκριβῶς... ἴσως εἴκοσι ἢ εἰκοσιπέντε χιλιάδες λίρες.

— Δηλαδή περὶ τὰς ἑκατὸν πενήντα χιλιάδας φρέγκων.

Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι οἱ ἐργολάβοι τοῦ καταβρέγματος ἂν προφασίζονται ὅτι δὲν ἔχουν νερὸ διὰ νὰ καταβρέχουν τοὺς δρόμους μας, δὲν εἶναι τίμιον ἄνθρωποι.

\*\*

**Ὁ πρὸς τὸν Σουλτάνον Μεγαλόσταυρος.**— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀναγινώσκωμεν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει»:

Χοῖς παρεδόθη ὑπὸ τοῦ τελωνεῖου Πειραιῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν ὁ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἀπονεμηθεὶς Μεγαλόσταυρος πλεῖστοι δὲ ἔσπευσαν ἐκ περιεργείας νὰ ἴδωσιν αὐτόν· φυλάττεται ἐν τῷ θήκῃ καλλιτεχνικωτάτης ἐκ βελούδου χρώματος βελόος κυανοῦ. Εἶνε, ὅπως οἱ ἑλληνικοὶ Μεγαλόσταυροι, διμερής. Ὁ ἀστέρ, ὅστις φέρεται εἰς τὸ στήθος, ἔχει εὐρυτέραν τῶν συνήθων περιφέρειαν, αἱ δὲ ἀκτῖνες εἶναι κεκαλυμμέναι διὰ τεχνικώτατα τοποθετημένων λίθων ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ἐκ λ α μ π ρ ω ν (*brillantes*). Ἡ ἐν τῇ κεντρῷ εἰκῶν τοῦ Χριστοῦ εἶνε μετὰ πολλῆς λεπτότητος κατεσκευασμένη ἐπὶ πλακὸς μεμιλωμένης, ἡ δὲ περὶ αὐτὴν διπλῇ περιφέρειᾳ ἐπίσης ἀπαρτίζεται ἐξ ἀκτινοβολούντων λίθων ἐκ λ α μ π ρ ω ν· ἐπὶ τῆς περιφέρειας φέρονται χρυσοῖς γράμματα· αἱ λέξεις: *Ἄ ὁ σε ἰ ἄ σο υ χ ε ἰ ρ, Κ ὺ ρ ι ε, δ ε δ ὁ ἔ σ σ τ α ι ἐ ν ἰ σ χ ῶ ῖ α*. Τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ὅλου παρασήμου, ὁ Σταυρὸς ὅστις ἀναρτᾶται εἰς τὸ ἄκρον τῆς λοῦξος ἀσταυρώσεως τὸ στήθος μεγάλης ταινίας, εἶναι ἐπίσης μεγαλειότερος τῶν συνήθων, καὶ οὗτος μετ' ἐξαιρετικῆς τέχνης κατεσκευασμένος. Τὴν προσοχὴν ἰδιαιτέρως ἐφελκεῖ ἡ περὶ τὸν Σταυρὸν δάφνη ἐκ πρασίνων ἀποστιλβούντων σμαράγδων φιλοτεχνηθεῖσα. Περὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἀναγινώσκονται αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τῇ ἀστέρι λέξεις, ὅπισθεν δὲ αἱ ἐξῆς: *Ἄ Ἡ ἐ ν Ἀ ρ γ ε ἰ Δ ᾽ ἐ θ ν ι κ ῆ τ ῶ ν Ἑ λ λ ῆ ν ω ν σ υ ν ἑ λ ε ῦ σ ι ς*. Ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν τοῦ στέμματος τοῦ σταυροῦ κρικοῦ εἶναι δεδεμένη ταινία χρώματος ἀνοικτοῦ κυανοῦ.

Ὁ ἀδελφάντοκόλλητος οὗτος Μεγαλόσταυρος ἐκρίθη ὡς ἔργον τεχνίτου ἐκ τῶν ἐπιτηδειοτέρων, κατεσκευάσθη δὲ ἐν τῇ ἐν Βιέννῃ ἐργαστηρίῳ τοῦ κ. Roth καὶ ἡ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπάνη ἀνῆλθεν εἰς 14 χιλ. φορινίων.

Ἄ! πόση σκληρὰ σταυρόνεται μ' αὐτόν. τὸν Μεγαλόσταυρον!

\*\*

**Γουλιέλμος καὶ Γεώργιος.**—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος,—Θεὸς σχωρέσοι του,!--ἄφηκε περιουσίαν 54 ἐκτομμυρίων μαρκῶν.

Χοῦμ! ἀκριβῶς ὅσον εἰσόδημα ἔχει ὁ Βεργονσὲ, χωρὶς νὰ ὑπολογίσωμεν τὸ τί κερδίζει ἀπὸ ἐργασίας του. Διὰ νὰ λάβῃς τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς του, πρέπει νὰ ἔχῃς πέντε ἑκατομμύρια τοῦλάχιστον. Εἴμεθα πολὺ μακρὰν. Ἄς ζητήσωμεν τίποτ' ἄλλο.

— Ἀλλοίμονον! Εἶπεν ὁ ἐρωτευμένος ἐφέντης, περιττὸν νὰ ζητῇς. Ἐγὼ δὲν ἐννοῶ τίποτα ἀπὸ χρηματιστικά, ὥστε δὲν ἔχω τὴν ἐλαχίστην ἐλπίδα ὅτι θ' αὐξήσω τὴν μετρίαν μου περιουσίαν. Οὔτε σχέσεις ἀρκύσας ἔχω οὔτε ἐπιρροὴν ἱκανὴν διὰ νὰ φανῶ ὠφέλιμος εἰς τὸν Βεργονσὲ.

— Ἐν τούτοις ὑπηρετεῖς εἰς τὸν αὐτοκρατορικὴν φρουράν, καὶ ἐπομένως θὰ γνωρίζεσαι παρὰ τοῦ σουλτάνου.

— Εἶναι ἀληθές καὶ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης, ὁ Ἀβδουλ Ἀζίζ, ὁ Θεὸς φυλάττοι αὐτόν, μὲ φέρεται πάντοτε εὐνοϊκῶς δὲν ἐλησμώνησε τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός μου.

— Λοιπὸν τί σ' ἐμποδίζει νὰ γείνης σήμερον ἡ αὔριον μέγας ἄνθρωπος; Μοῦ φαίνεται ὅτι εἰς αὐτόν τὸν τόπον δὲν τηρεῖται τάξις περὶ τοὺς προβιβασμούς καὶ δύναται τῆς αἵφνης νὰ γείνη στρατηγὸς ἢ καὶ ὑπουργὸς ἀκόμη.

— Παρῆλθεν ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἐν βλέμμα τοῦ κυριάρχου τῶν πιστῶν ἔκαμνε μέγαν βεζίρην ἀπλοῦν στρατιώτην.

— Μπᾶ! μπορεῖ νὰ ἐπανεῖλθῃ καὶ πρὸς τὸ παρὸν μοῦ ἀρεκεῖ ὅτι εἶται εἰς θέσιν νὰ πλησιάζῃ τὸν σουλτάνον καὶ νὰ τοῦ ὁμιλῇ μάλιστα. Σοῦ ἐγγυῶμαι, ὅτι ὁ Βεργονσὲ θὰ σὲ κυττάξῃ μ' ἄλλο μάτι, ἅμα τοῦ πῶ δύο λέξεις διὰ σέ.

Ἐντροπή διὰ τὴν Γερμανίαν αὐτό! Ὑστερ' ἀπὸ τόση δόξα, ἀπὸ τόσας νίκας, ἀπὸ τόσα λάφυρα, ν' ἀφήτῃ τόσῳ μικρὰ πράγματα ὁ Γουλιέλμος τῆς!

Χωρὶς νίκας καὶ δόξας, χωρὶς ἄλλα λάφυρα παρὰ τὰ ἐν εἰρήνῃ καὶ μακαριότητι, ὁ δικός μας πάλι περισσότερα θ' ἀφήτῃ.

\*\*\*

**Θράσος δακτυλίου.**—Ὁ δακτύλιος τοῦ κ. Ζωγράφου, ὁ ὑπὸ τῆς εἰσαγγελίας κατασχεθεὶς ὡς ἔρμαιον, ὡς πειστήριον τῆς κλοπῆς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, ἐθρυσύθη τόσον, διότι παρεγράφη ἡ πράξις τῆς κλοπῆς αὐτοῦ ἐκ τῆς παρελεύσεως τόσο χρόνου, ὥστε ἀπαιτεῖ σήμερον τὸν κατασχεθέντα δακτυλιόλιθόν του. Τίποτε παραδοξόν, ἀν' ἴδωμεν μεθαυριον ἐγείροντας πολιτικὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ δημοσίου ὅλους τοὺς κλέπτας τοῦ νομισματικοῦ.

\*\*\*

**Ὁ Μάνεσης καὶ οἱ λωποδύται τοῦ νομισματικοῦ.**—Ἀνεκρίθη καὶ ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κύριος Καββαδίας. Ὁ κ. Καββαδίας λέγουσιν ὅτι ἔχουσιν πολὺ φῶς εἰς τὸ σκοτεινὸν ζήτημα τῆς κλοπῆς αὐτῆς, ἀλλὰ τί βγαίνει; Εἰς τὸ πείσμα καὶ τοῦ Μάνεσης καὶ τούτου νὰ ἦσθε βέβαιοι ὅτι οἱ κλέπται θὰ τὴ γλυτώσουν, διότι εἶναι ὑψηλά, ὑψηλά, ὑψηλά, ἐκεῖ ὅπου πᾶσα ἀνάκρισις ἀναγκάζεται νὰ σταματήσῃ, καθὼς ἐσταμάτησέ ποτε ἐκείνη ἡ πολυδόχος τῆς σωκρατικῶς ἐκμεταλλευτικῆς. Καὶ ἀν' ἐνηργεῖτο γενικὴ ἀνάκρισις γενικὴ ἐξέλεγκξις παντοῦ ἐν τῇ διαχειρίσει δημοσίων καὶ φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, θὰ ἐβλεπεν ὁ κόσμος ἔκτακτα πράγματα. Κλέπτω, κλέπτεις, κλέπτει, αὐτὸ εἶναι τὸ ἐθνικὸν ρῆμα. Ἀν' ἦτο δυνατὸν, δι' ἡλεκτρικῆς τινος μηχανῆς, ν' ἀπεκαλύπτετο διὰ μιᾶς πᾶσα τοιαύτη διαχειρίσις, δὲν ἤθελεν ὁ κόσμος διδασκτικώτερον μασκαρίζταν.

Ἀλλὰ ἄπατα! ἄπατα! ἄπατα παντοῦ!

\*\*\*

**Ἐκτακτος μασκαράτα.**—Ἐκτακτον ἐντύπωσιν θὰ κάμῃ τὴν Κυριακὴν, εὐφρεστάτῃ μασκαράτῃ περὶ τῆς ὁποίας

κάτι ἠδυνήθημεν νὰ μάθωμεν, ὅσῳ καὶ ἀν' κρατῇται μυστικῇ. Δι' αὐτῆς σατυρίζεται, ὑπὸ νέων ἐκλεκτῶν, μία τῶν σπουδαιότερων ἐλλείψεων τῆς πόλεως ἡμῶν. Χωρὶς καρότσαις καὶ λούσα ἐν τῇ πεζῇ αὐτῆς ἀπλότητι, θὰ ἔχῃ δύναμιν μεγάλην.

\*\*\*

**Ἀνέμνησις παρελθούσης Κυριακῆς.**—Τὸ ἐξῆς ἐντυπον ἐρρίπτετο εἰς τὸ πλῆθος ἐκ τῆς ἀμάξης ἣτις ἐσατύριζε τὴν προικοθηρίαν:

## ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.

Οὐδὲν ὑπάρχει φορτίον μεγαλείτερον γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερούσης ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουσιν ἄνδρες, οἵτινες θὰ ἐνυμνεύοντο καὶ τὸν διάβολον ἀν' ἦτο πλούσιος.

Τέρας κι' ἀν' ἦναι τὴν μορφήν  
... ἀν' ἦς δὲ καὶ γιὰ τ' ἄλλα,  
ἢ προῖξ σκεπάζει κι' ἀσχημιὰ  
καὶ κέρατα μεγάλα.

Τὴν σήμερον τὰ χρήματα κι' ὀλίγη ἀγυρτεία  
τὸν κόσμον κυβερνοῦν  
Καὶ τὰ προτόντα ἡ ἀρετὴ, πᾶσα γυνὴ τιμὰ,  
ἧς πᾶνε νὰ πνιγοῦν.

\*\*\*

**Ἀξίον τοῦ πρώτου βραδείου.**—Ἐκτακτὸν τι συνέβη χθὲς προκαλέσαν φαιδρότητα παρὰ τῷ λαῷ. Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐκ τοῦ ὥραιου καιροῦ συναθροίσεως ἐν Χαυτείοις διήρχετο ἀμαξία ἰδιωτικῇ γνωστῷ κεφαλαιούχῳ καὶ τοκιστοῦ ἐν Ἀθήναις, ὅτε ἕτερος, γνωστὸς ἐπὶ εὐφυΐᾳ, λαβὼν ἐκ παρακειμένου καφενεῖου τεμάχιον κιμωλίας ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ μέρους τῆς ἀμάξης, ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐποχομένου **100 Ο)Ο**. Τὸ πλῆθος ἐκτιμῆσαν προσηκόντως τὴν εὐφυΐαν ἐξεργάγη εἰς ἐπιδοκιμαστικούς γί-

— Σε καθικετεύω νὰ μὴν τοῦ ὑποσχέθῃς τίποτε. Ὁ ἐνδοξος αὐθέντης μου μοῦ ἔκαμνεν ἐνίοτε τὴν τιμὴν νὰ μοῦ ἀπευθύνῃ τὸν λόγον, ἀλλὰ δὲν τολμῶ νὰ τοῦ ζητήσω χάριν τινα, ἄλλως δὲ ὁ Βεργονσὲ δὲν ἔχει ἀνάγκην τῆς συστάσεως πτωχοῦ ὑπολοχαγοῦ, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ.

— Ὁ Βεργονσὲ ἔχει τὴν ἀνάγκην ὅλων, καὶ, ἀν' ἦμαι καλὰ πληροφορημένος, δὲν πηγαίνει πολὺ καλὰ ἡ περὶ θανάτου ὑπόθεσις του. Ἀφῆσέ με καὶ ξέρω γὰρ τί κάνω. Δὲν θὰ εἴπω τίποτε πέραν τοῦ δέοντος, ἀλλὰ θὰ πῶ ἀρκετὰ, ὥστε νὰ μὴ σὲ βλέπῃ πλέον μὲ κακὸ μάτι. Προσπάθησε καὶ σὺ νὰ εὗρῃς θετικὴν ἀπόδειξιν περὶ τῶν παρελθουσῶν καὶ παρούσων φαινομένων τοῦ σιῶρ Παπάζογλου, καὶ ἀφοῦ τὴν εὗρῃς κάμε μου τὴν χάριν νὰ μοῦ τὴν φέρῃς. Ἀναλαμβάνω νὰ καταστρέψω τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἀχρείου τούτου ἐπὶ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐπειδὴ ἡ κόρη εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν ἔχω ἰσχυροὺς λόγους νὰ πιστεύω ὅτι θὰ κατορθώσωμεν τὸν σκοπὸν μας. Ἐν συντόμῳ ἐμπιστεύσου εἰς ἐμὲ τὴν ὑπόθεσίν σου, ἀγαπητὲ συνάδελφε· θὰ τὴν ὑπερασπίσω θερμῶς καὶ ἐγγυῶμαι σχεδὸν ὅτι θὰ τὴν κερδήσω.

— ὦ! παραδίδω ἀπὸ καρδίας τὰ συμφέροντά μου εἰς χεῖράς σου, λοχαγέ μου καὶ δὲν ἠξέυρω πῶς νὰ σοὶ ἐκπράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου. Ἀλλὰ τί ἔκαμα καὶ ἠξιώθην τόσης εὐμενείας σου; Μόλις μὲ γνωρίζεις...

— Ἐλπίζω, ἀδελφε, ὅτι θὰ συνδεθῶμεν περισσότερον κι' ἔπειτα σὲ γνωρίζω ἤδη τόσον ὥστε ἐκτιμῶ τί ἀξίζεις. Ἐγὼ ἐκ πρώτης ὀψεως συμπαθῶ ἢ ἀντιπαθῶ. Σ' ἀγαπῶ τόσο

ὅσον ἀποστρέφομαι τὸν γείτονά σου Ρουστέμ. Λοιπὸν δύνασαι νὰ βασισθῇς ἐπ' ἐμοῦ, ὡς ἐπὶ παλαιοῦ φίλου.

Μεταξὺ μας ἄλλως τε, δὲν κάμνω μέγα τι ἐξυπηρετῶν σε· πρώτον δὲν ἔχω τι καλλίτερον νὰ πράξω ἐδῶ ἢ νὰ σὲ βοηθήσω νὰ νυμφευθῇς τὴν Ἑρριέτταν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο πολὺ δυστυχὴς ἀν' ὁ πατὴρ τῆς ἐπέμενεν ἀντιπράττων πρὸς τὴν κλίσιν τῆς διὰ σέ. Ὅσῳκι· εὗρίσκω εὐκαιρίαν νὰ πράξω τι καλόν, δὲν τὴν χάνω, διότι εἰς ἓνα παραλυμένον καθὼς ἐμὲ, αἱ τοιαῦται εὐκαιρίαι εἶναι σπάνιαι. Ἐπειτα ἡ προθυμία μου δὲν εἶναι τόσον ἀφιλοκερδὴς ὅσον θὰ νομίζῃς. Ἐγὼ ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεώς σου εἰς λεπτήν καὶ δυσχερῆ τινα ὑπόθεσιν.

— Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σου, λοχαγέ μου, ἀνέκραξεν ὁ ἐφέντης. Θὰ ἦμαι εὐτυχὴς, ἀν' σοῦ φανῶ ὠφέλιμος.

— Δὲν ἀμφιβάλλω· ἀλλὰ μὴ ὑπόσχῃσαι πρὶν μάθῃς περὶ τίνος πρόκειται.

— Διὰ τί; Εἶμαι πολὺ βέβαιος ὅτι δὲν θὰ μοῦ ζητήσῃς τίποτε ἐναντίον τῆς τιμῆς.

— Ὅχι, βέβαια, ἀλλὰ σεῖς οἱ μουσουλμάνοι ἔχετε ἐπὶ τινων ζητημάτων, μερικὰς ιδέας...

— Ἐπὶ τῶν γυναικῶν μήπως; ἠρώτησεν ὁ Μουράτ, ὅστις ἤρχιζε νὰ διαβλέπῃ πού θὰ καταλήξῃ ὁ λοχαγός.

— Λοιπὸν, ναί, ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἢ μάλλον ἐπὶ τῶν γυναικῶν σας· στο:χηματίζω ὅτι δὲν παραδέχεσθε ἓνας ξένος Γάλλος, ὡς ἐγὼ, παραδείγματος χάριν, νὰ συνδέσῃ καὶ νὰ

χωτας και φωνάς, ἐν ᾧ ὁ ἐποχούμενος, ἀγνοῶν τὴν αἰτίαν ἧς παιδρότητας τοῦ πλήθους, καὶ ἐν παιδρότητι ὁλως ἀλλοίᾳ διατελῶν καὶ αὐτός, ἐχαιρέτιζε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοὺς γνωστούς του, ἐπαυξάνων οὕτω τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ πλήθους.

Σ. Ρ.—"Ὅσοι ἀνέγνωσαν τοῦτο ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει» τῆς Δευτέρας ὑπέθεσαν ὅτι ἤρως τοῦ πραξικοπήματος θὰ ἦτο ὁ τετραπέρατος Χ. Κ. καὶ θῦμα ὁ γνωστός τοκιστὴς Διάγγελος. Ἀναμένονται πληροφορίες.

## — . Ἀπατα . —

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

ἀφιερῶται εἰς τὸν Γρίβα τῆς Ἀπύκρας

Τὴν ἄγκουρα νὰ ρίξουμε δὲ βρίσκουμε λιμάνι,  
Παντοῦ, παντοῦ, τριγύρω μας, εἰν' ἄπατα νερά !  
Ἡ ἄλυσίδα σῶθηκε καὶ ἡ ἄγκουρα δὲ φτάνει . . .  
Καὶ καπετάνιο θέλουμε . . . μὰ ὅχι μασκαρᾶ !

Ῥαμπαγάς.

## ΠΙΚ—ΝΙΚ

Ὁ ἱατρός Φραγκίσκος ἐρᾶται τῆς ὠραίας κυρίας Πεταχτοίλας καὶ κυνηγᾷ αὐτὴν πανταχοῦ ἀμειλίκτως.

Ἡ ὠραία δέσποινα δὲν εἰξεῖραι πλέον τί μέσον νὰ μεταχειρισθῇ, πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν ὀχληρῶν ἐπισκέψεων τοῦ ἐρωτύλου Ἀσκληπιάδου.

Προχθὲς ὁ ἱατρός παρουσιάζεται εἰς τῆς πελάτιδος του.

Ἡ ὑπηρετρία εἰδοποιεῖ ἀμέσως τὴν κυρίαν της.

ἐξακολούθησεν ἐρωτικὰς σχέσεις μὲ Ὀθωμανίδα, νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς χαρέμι, νὰ προσπαθῇ ὅπως ἀπελευθερώσῃ αὐτήν.

Ὁ ἐρέντης δὲν ἐσπευσε καθ' ὅλου ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἡ σιωπὴ του ἐλεγεν ἀρκούντως ὅτι τὸ ἀφρόνως παρὰ τοῦ Ὁρζερῆ προταθὲν ζήτημα ἀπήρθεκεν αὐτῷ σφόδρα.

— Ὁμίλει ἐλεύθερα, φίλε μου, ἐπανέλαβεν ὁ λοχαγὸς νομίζεις ὅτι εἶναι ἀπρεπὲς καὶ ὀλίγον ἐγκληματικὸν μάλιστα ν' ἀναμιγνύεται τις εἰς τὰ οἰκογενειακὰ τῶν μουσουλμάνων.

— Συνάδελφέ μου, εἶπεν ὁ Μουράτ, ἐν ἀμηχανία, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ ὑμᾶς ὡς πρὸς τοιαύτας ἀποπειράς ἐπιτρεπομένας μέχρι τινὸς ὑπὸ τῶν ἡθῶν σας. Τὰς ἀποδοκιμάζομεν καὶ ὁ νόμος μᾶς ἐπιτρέπει μάλιστα νὰ τὰς τιμωρῶμεν αὐστηρῶς. Ἄφες με νὰ σὲ εἶπω προσέτι ὅτι οὐδὲν δύνανται νὰ φέρωσι καλόν, καὶ ἂν ἐπιτύχωσιν ἀκόμη, πράγμα τὸ ὅποιον εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον.

Αἱ γυναῖκες μᾶς δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἔξω τοῦ χαρεμίου . . . ἄφρονες τινες ἀπεπειράθησαν τοῦτο καὶ ἀπέτυχον οὐκ ὀλίγως.

Τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς συμπατριώτης σου διέπραξε τὴν τερατώδη ἀνοησίαν νὰ κάμῃ διὰ νευμάτων τὸν ἔρωτα μὲ χανούμισσαν τὴν ὁποίαν συνήντα συχνὰ εἰς τὸ παζάρι ἢ εἰς τὸ Γκιόκ σουγιού, καὶ ἐδέχετο τοὺς ἀκροβολισμούς του κατέβαλε κόπους πολλοὺς καὶ διέτρεξε μεγάλους κινδύνους διὰ νὰ τὴν ἀπαγάγῃ. Κατῶρθωσε νὰ τὴν ἐπιβιβάτῃ λαθραίως εἰς

— Πές του πῶς δὲν ἤμπορῶ νὰ τὸν δεχθῶ . . .

— Μ' ἂν μ' ἐρωτήσῃ, γιατί, τί νὰ τοῦ πῶ, κυρία ;

— Νὰ τοῦ πῇ ὅτι . . . εἶμαι ἀρρωστή . . .

\*\*\*

Φοιτητὴς τῆς νομικῆς κάθηται εἰς τὸ σκαμνὶ τῆς ἐραῆς ἐξετάσεως.

Ὁ ἐξετάζων αὐτὸν καθηγητὴς, στρυφνός, δύστροπος, ὀξύχολος, ἐξ οὐδεμιᾶς ἀπαντήσεως τοῦ ἐξεταζομένου εὐχαριστεῖται καὶ ἐπὶ τέλους φωνάζει μετ' ἀγανάκτησεως πρὸς τὸν κλητῆρα τοῦ Πανεπιστημίου.

— Φέρε δῶ ἓνα δεμάτι ἄχυρον διὰ τὸν Κύριον.

Ἄλλ' ὁ οὕτω πρὸς γαείδαρον ἐξομωθεὶς, χωρὶς νὰ χάσῃ τὸ φλέγμα του, ἐγείρεται καὶ προσθέτει :

— Φέρε δύο, διότι ὁ Κύριος καθηγητὴς θὰ φάγῃ μαζύ μου.

\*\*\*

Λιμοκοντόρος μακρὰν νηστείαν κρατήσας ἀπὸ λιανὰ, κωδωνίζει ἐπιδεικτικῶς ἐν τῇ παλάμῃ τρία πεντάπραγα ἅτινα πρὸ μικροῦ εἶχε δανεισθῇ.

— Γιὰ δὲς, λέγει εἰς φίλον του ἐν ἅπ' αὐτὰ ἔχει τὸν Ὀθωνα μὲ μουστάκι. Ξέρεις πόσο σπάνιο νόμισμα εἶναι.

Καὶ ὁ φίλος :

— Ἀγαπητέ μου, κατ' ἀρχὴν, κάθε πεντάπραγον εἶναι σπάνιον !

\*\*\*

Λέγουν ὅτι οἱ μεγάλοι νόες συναντῶνται ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι βλάκες συναντῶνται.

\*\*\*

Δύο ἄρνησεις κάμνουν μίαν κατάφασιν, ἀλλὰ δύο καταφάσεις δὲν κάμνουν ποτὲ μίαν ἄρνησιν.

\*\*\*

Ἡ κόρη εἶναι μυστήριον ἀποκαλυπτόμενον ἀπὸ τῆς πρώτης νυκτὸς τοῦ γάμου.

\*\*\*

ἐξακολούθησεν ἐρωτικὰς σχέσεις μὲ Ὀθωμανίδα, νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς χαρέμι, νὰ προσπαθῇ ὅπως ἀπελευθερώσῃ αὐτήν.

Ὁ ἐρέντης δὲν ἐσπευσε καθ' ὅλου ν' ἀπαντήσῃ καὶ ἡ σιωπὴ του ἐλεγεν ἀρκούντως ὅτι τὸ ἀφρόνως παρὰ τοῦ Ὁρζερῆ προταθὲν ζήτημα ἀπήρθεκεν αὐτῷ σφόδρα.

— Ὁμίλει ἐλεύθερα, φίλε μου, ἐπανέλαβεν ὁ λοχαγὸς νομίζεις ὅτι εἶναι ἀπρεπὲς καὶ ὀλίγον ἐγκληματικὸν μάλιστα ν' ἀναμιγνύεται τις εἰς τὰ οἰκογενειακὰ τῶν μουσουλμάνων.

— Συνάδελφέ μου, εἶπεν ὁ Μουράτ, ἐν ἀμηχανία, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχομεν τὴν αὐτὴν γνώμην μὲ ὑμᾶς ὡς πρὸς τοιαύτας ἀποπειράς ἐπιτρεπομένας μέχρι τινὸς ὑπὸ τῶν ἡθῶν σας. Τὰς ἀποδοκιμάζομεν καὶ ὁ νόμος μᾶς ἐπιτρέπει μάλιστα νὰ τὰς τιμωρῶμεν αὐστηρῶς. Ἄφες με νὰ σὲ εἶπω προσέτι ὅτι οὐδὲν δύνανται νὰ φέρωσι καλόν, καὶ ἂν ἐπιτύχωσιν ἀκόμη, πράγμα τὸ ὅποιον εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον.

Αἱ γυναῖκες μᾶς δὲν δύνανται νὰ ζήσωσιν ἔξω τοῦ χαρεμίου . . . ἄφρονες τινες ἀπεπειράθησαν τοῦτο καὶ ἀπέτυχον οὐκ ὀλίγως.

Τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς συμπατριώτης σου διέπραξε τὴν τερατώδη ἀνοησίαν νὰ κάμῃ διὰ νευμάτων τὸν ἔρωτα μὲ χανούμισσαν τὴν ὁποίαν συνήντα συχνὰ εἰς τὸ παζάρι ἢ εἰς τὸ Γκιόκ σουγιού, καὶ ἐδέχετο τοὺς ἀκροβολισμούς του κατέβαλε κόπους πολλοὺς καὶ διέτρεξε μεγάλους κινδύνους διὰ νὰ τὴν ἀπαγάγῃ. Κατῶρθωσε νὰ τὴν ἐπιβιβάτῃ λαθραίως εἰς

αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο, καὶ ὅτε ἀπέβη εἰς Τεργέστην παρετήρησεν ὅτι ἦτο κύριος ἡλιθίου καὶ κακῶς ἀνατεθραμμένου πλάσματος, τὸ ὅποιον δὲν ἤξευρε πλέον τί νὰ τὸ κάμῃ.

Μετὰ δύο μῆνας ὁ ἀστόχαστος ἐκεῖνος Δὸν Ζουὰν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἀπηλλάγη αὐτῆς ἀντὶ ἀδρόῦ χρηματικοῦ ποσοῦ, διότι ἀκαταπαύστως τὸν ἐμέμφετο ὅτι τὴν κατέστησε δυστυχῇ ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ χαρεμίου !

Καὶ τὸ περιεργότερον εἶναι ὅτι ἡ ὠραία χανούμισσα ἐπέστρεψεν οἰκειοθελῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπου, ἐπειδὴ τὴν διεζεύχθη ὁ σύζυγός της, ὑπανδρεύθη μὲ τὸν μάγειρον τοῦ σερασκιέρη.

Πῶς σοῦ φαίνεται αὐτό ;

— Μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ τὸ ἰδικόν μου ἐπιστάδιον, ἀπῆντησεν ὁ λοχαγὸς δυσηρεστημένος.

Ἄλλως δὲ θὰ σοῦ διηγηθῶ ὁρᾶ κοφτὰ τί μοῦ συμβαίνει. Δὲν θὰ πολυλογῇσω. Χθὲς εἰς τὸ Γκιόκ σουγιού, συνήντησα γυναῖκα μὲ γιανιμάκι ἢ ὁποῖα μ' ἔδωκεν ἓνα γαρούφαλο. Ἐφύλασσετο ὑπὸ εὐνούχου, ὁ ὁποῖος τὴν πῆρε μὲ ὠραῖο χρυσὸ καΐκι, ἐγὼ δὲ τὴν ἠκολούθησα μὲ καΐκι μισθωτόν. Φυσικῶς τὸ θαλάσσιον ὄχημά μου ἐμείνε πίσω, ἀλλὰ μ' ἐβγαλε εἰς Βλάχα Μποστάν. Ἐκεῖ οἱ καϊκτοῦδες μοῦ μ' ἄφησαν, καὶ ἠκολούθησα μαύρην σταλθεῖσαν πρὸς ἐμὲ παρὰ τῆς κυρίας. Ἡ μαύρη αὐτὴ ἀπεσταλμένη μὲ ὠδήγησεν εἰς σπῖτι ὅπου ἡ κυρία της μ' ἐπερίμενε. Τὴ στιγμὴ ποῦ ἄρχιζα νὰ ζαχαρόνω, ἠκούσαμεν φωναίς . . . ἦταν ὁ ἄνδρας ὁποῦ γύριζε στὸ σπῖτι.

Ὁ γάμος εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ ἐπὶ μυστήρια, τοῦ ὁποῦ τ' ἀποτελέσματα γίνονται φανερώτερα παντός ἄλλου μυστηρίου . . . μετὰ ἐννέα μῆνας.

\*\*\*

Οἱ τύραννοι σοῦ βγάζουν τὴν ψυχὴ σ' αὐτὸ τὸν κόσμον. Οἱ παππάδες σοῦ τὴ βγάζουν καὶ σ' αὐτὸν καὶ στὸν ἄλλο.

\*\*\*

Λέγουν ὅτι ἡ τύχη εἶναι τυφλή· ἀλλὰ τὸ λέγουν μόνον ὅσοι δὲν ὑπῆρξαν ποτὲ ἀνοικτομάτηδες.

\*\*\*

Ἄν ὅσοι ἀναξίως εἰς τὰ στήθη των κρεμνοῦν τὸν σταυρὸν, ἐκρεμούντο εἰς αὐτὸν, θὰ κατεστρέφετο ὅλη ἡ πρὸς τὸ σύμβολον τοῦτο εὐλάβεια καὶ θὰ ἐκινδύνευεν ὁ χριστιανισμός.

\*\*\*

Οἱ βασιλεῖς εἶναι εἰς τὴν ῥάχιν τῶν λαῶν φορτία μὴ λήπτοντα, ἐν ὧν τὰ ὑποθαπάζει τὸ σάγμα βλακώδους ὑπομονῆς.

\*\*\*

Οἱ ἀρχαῖοι καλλιτέχναι εἶναι διὰ τοὺς νέους φασιανοί, τῶν ὁποίων αὐτοὶ ἔχασαν τὰ ἴχνη.

\*\*\*

Ἡ ἀρχαιολογία εἶναι ἐπιστήμη ἔχουσα τὸ μέλλον ἐν τῷ παρελθόντι.

### Ρεφερένς

### ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Μεταξὺ δύο, κάτωθεν τοῦ Κομιτάτου :

— Ὡς τόσο δὲ μπόρεσε κανεὶς νὰ πάρῃ τὸ πρῶτο.

— Ναί, μήτε 'μεῖς, μήτε οἱ Ἴταλοί.

. . Μ' ἐσπρωξαν, ἀνοίχθηκε μιὰ κλαβανὴ κάτω ἀπ' τὰ πόδια μου καὶ ἔπεσα 'στὴ θάλασσα τοῦ Μαρμαρᾶ, ἀφ' ὅπου ἐτράβηξα τὸ διάβολό μου νάβγω.

— Καὶ δὲν ξέρεις ποῦ κεῖται αὐτὸ τὸ σπίτι ;

— Τὸ ξέρω περίφημα. Εἶναι τὸ σπίτι τοῦ γείτονά σου.

— Πῶς ! Τοῦ Ρουστέμ πασσᾶ ;

— Ὅλο καὶ ὅλο. Καὶ ἐπειδὴ, ἀπὸ γῆρας, ὑπώπτευα ὅτι ἡ ὥραία μου ἀνῆκεν εἰς τὸ ὑψηλὸν αὐτὸ πρόσωπον, τοῦ συνήντησα σήμερον εἰς τοῦ Βεργονσέ, ἐπωφελήθη ἐὺθὺς τὴν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ προσκληθῶ παρ' αὐτοῦ καὶ νὰ προσκληθῆς καὶ σὺ εἰς τὴν λαμπρὰν ἐσπερίδα καθ' ἣν εἶπε τόσα ὥραϊα πράγματα ὁ Καραγκιόζης.

— Τώρα ἐννοῶ τοὺς ὑποκεκρυμμένους ὑπαινιγμούς τῶν ἀνοησιῶν του. Ὁ εὐνοῦχος θὰ τὸν ἐδασκάλεψε. Αὐτὸς θὰ τοῦ ἔκαμε τὸν ὑποβολέα . . . καὶ αὐτὴν τὴν ὥραν ὁ πασσᾶς τὰ ζεύρει ὅλα.

— Εἶμαι πεπεισμένος, εἶπεν ἡσύχως ὁ Ὁρζερῆ.

— Λοχαγέ μου, ἐψιθύρισεν ὁ Μουράτ κύπτων τὴν κεφαλὴν, δὲν δύναμαι νὰ σοῦ κρύψω ὅτι εἰς πολὺ κακὴν ὑπόθεσιν ἐμπλέξες.

— Πεντάρα δὲ δίνω, ὁ πασσᾶς σου δὲ θὰ μὲ δολοφονήσῃ, καὶ ἂν τ' ἄρῃ νὰ μετρηθοῦμε μαζῇ, εἶμαι πρόθυμος. Ἄλλ' ἀνησυχῶ πολὺ διὰ τὴν τύχην ἐκείνης καὶ δι' αὐτὸ θέλω νὰ σὲ συμβουλευθῶ.

— Ἐμέ ! ἀλλὰ σοῦ ἐρκίζομαι, ὅτι δὲν δύναμαι νὰ κάμω

— Αἴ ! ὅσῳ γιὰ 'μᾶς τὸ 'πῆραμε μὲ τὴν Κούτρα

— Κι' ὅσῳ γιὰ τοὺς Ἴταλοὺς τὸ παίρνουν 'στὴ Μασσάδα !

\*\*\*

Μεταξὺ ἄλλων δύο.

— Μωρὲ εἶδες ἐκεῖ, ὅσο πένθος καὶ ἂν ἔχῃ ὁ βασιλεὺς γιὰ τὸ Γουλλιέλμο, δὲν ἐννοεῖ νὰ χάσῃ τὰς διασκεδάσεις του μὲ τὴν ἀποκρηά μας.

— Ἀ ! βέβαια μ' αὐτὸ ἀποδεικνύει πόσο μᾶς ἔχει 'στὴν καρδιά του ὅσῳ μασκαρευόμαστε τὸσφ τὸν ἐνθουσιάζομε !

\*\*\*

Μεταξὺ δύο μασκαράδων :

— Δὲν εἶναι πλὴ νὰ βγῇ κανεὶς μασκαρᾶς, κιθῶς τὸ κατάντησαν καὶ τὸ μασκαράλινι.

— Ἀ ! βέβαια, τώρα καὶ γι' αὐτὸ χρειάζεται παρᾶς.

### ΧΟΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Οἱ μόνοι δημόσιοι ἀποκρηάτικοι χοροὶ. Εἰς αὐτοὺς διδὲι συνέντευξιν ἡ ζωηρότερα νεολαία. Ἐκεῖ, μετημαρμιζμένοι καὶ μὴ, συρρέουν ὅπως διασκεδάσωσιν ἐν ἀνέσει. Ὅσοι δὲν θέλουν νὰ χορεύουν, ἔχουν τὰ θεωρεῖά των, ἀφ' ὧν βλέπουν τοὺς χορεύοντας καὶ διὰ τῆς φαντασίας χορεύουν. Ὡραία κρύα φαγητὰ, ψητὰ τῆς σοῦβλας, ποτὰ διάφορα ἐκλεκτὰ, ζῦθοι καὶ οἶνοι ἐν φιᾶλῃ, εἰς τιμὰς προσιτὰς, μουσικὴ γαργαλιστικὴ, χοροδιδάσκαλος πεπειρημένος καὶ πυρωμένος, *πτά-μας* μὲ νάζια, αἰθουσα μοναδικὴ διὰ *κατριλλλαῖς* καὶ *δὰλς* γλέντι δι' ὅλους καὶ δι' ὅλας.

Ἀπόψε μέγας, μέγας χορὸς εἰς τὸ **Θέατρον Ἀθηνῶν**.

**Χοροὶ ἐν Πειραιεῖ**—Εἰς τὸ Grand Concert Lyrique, ἐν Πειραιεῖ, (Αἰθουσα Τζελέπη) χαλᾷ ὁ κόσμος κάθε βράδυ. Ἐκεῖ καὶ ἐξ Ἀθηνῶν καταβαίνει νεολαία πολλὴ νὰ διασκεδάσῃ. Μετὰ τὴν παράστασιν δίδεται πάντοτε χορὸς, εἰς ὃν λαμβάνουσι μέρος αἱ χοροὶ τοῦ καταστήματος, καὶ ἄλλαι χορεύτριαι γαλλίδες, γερμανίδες, ἰταλίδες καλῶς γε-

τίποτε ὑπὲρ αὐτῆς, εἶπε ζωηρῶς ὁ ἐφέντης, καὶ ἡ εὐθύτης μὲ ὑποχρεοῖ νὰ σοὶ δηλώσω ὅτι θὰ ἡτιμαζόμεν ἀπέναντι ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μου, ἂν συνέπραττον εἰς τὴν ἀπόδρασιν μουσουλμάνας.

— Δὲν πρόκειται περὶ τούτου, φίλε μου. Καὶ πρὶν σοῦ ἐξηγήσω τί περιμένω ἀπὸ σέ, ἄφες με νὰ σοῦ δώσω λεπτομερείας τινὰς αἱ ὅποιαι πολὺ θὰ σὲ ἐκπλήξουν. Μάθε πρῶτον ὅτι ἡ χανούμ μὲ τὸ γαρύφαλο ὀμιλεῖ γαλλικὰ, ὅτι μ' ἐκάλεσε διὰ τοῦ ὀνόματός μου, λέγουσα ὅτι μὲ ἀγαπᾷ πάντοτε . . . σημείωσε τὴν λέξιν αὐτὴν . . . ὥστε μὲ ἡγάπησεν ἄλλοτε . . .

— Πολὺ ἐκτακτον αὐτὸ τῷ ὄντι. Μήπως ὁ Ρουστέμ, εἰς μίαν τῶν ἀποστολῶν του ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ, ἐνυμφεύθη καμμίαν εὐρωπαίαν ;

— Ἰδοὺ τί ἀκριβῶς ἐπεθύμουν νὰ μάθω καὶ ἴσως δύνασαι καὶ χωρὶς νὰ ἐνοχοποιηθῇς, νὰ μὲ πληροφορήσῃς περὶ τούτου. Ἀλλὰ δὲν εἶν' αὐτὸ μόνον. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Χανούμ ὀμίλησε γαλλικὰ καὶ μὲ τὴν Βεργονσέ· ἀντήλλαξαν ὀλίγας λέξεις εἰς τὸ χαρῆμι . . . Ἡ Ἐρριέττα ἐπρόφερε τ' ὄνομά σου . . . Ἡ Χανούμ τὴν ἐπληροφόρησεν ὅτι δὲν εἶσαι νυμφευμένος. Τὴν ἐπερόρτισε δὲ νὰ μὲ εἴπῃ καὶ ὅτι δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβηθῇ ἀπὸ τὸν πασσᾶ της . . . Ἐν συντόμῳ, ἡ Βεργονσέ ἐνδιαφέρεται σχεδὸν ὅσον καὶ ἐγὼ περὶ τοῦ αἰνιγματώδους αὐτοῦ προσώπου καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Βεργονσέ ζητῶ τὴν συνδρομὴν σου.

γυμνασμένοι. Αύριον δὲ φθάνει νέα εταιρία ἐκ Σμύρνης εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, γερμανικὴ μουσικὴ ἐκ δέκα μουσικῶν. Ὡστε ἡ ποικιλία τῶν παραστάσεων καὶ τῶν χορῶν αὐτοῦ θὰ ᾖ μοναδική.

## ΟΥΣΙΩΔΗΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

*Δι' ὅσους θέλουν νὰ τρώγουν ὡς ἐν Κωνσταντινουπόλει.*

Εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου, ἀπέναντι τῶν χαρτοπωλείων καὶ κάτωθεν τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Στέμματος, Ξενοδοχεῖον ὁ Λοῦκουλλος τῶν ἀδελφῶν Προυνιά εὐρίσκειτε στρείδια καὶ μύδια καὶ μαστίχα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παστουρμάδες, νήτικα (λικουρίνους), σκουμπριά παραγεμιστά, κεμπάπι, τσούκ-γίρκου, μπακλαβά, χαλβά καὶ ἄλλα φαγητά ἢ γλυκίσματα μετὰ τέχνης ἀνατολικῆς παρεσκευασμένα. Ὑπερσοία πρόθυμος καὶ γοργή, καθαριότης ἀστράπτουσα, αἰθουσα εὐρύχωρος. Κρασί ρετινάτο ἐκλεκτόν. Τιμαὶ εἰς ὅλους προσιταί. Ἐλησμονήσαμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι συχνότατα ἔχει καὶ τὸ περιζήτητον ὑπὸ τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου μας Ἐκ μέ-κ-κ-α-τ-ι-φ, μὲ καίμακι ἕνα δάκτυλο καὶ κατ' οὐδὲν διαφέρων τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ὁ τρώγων ἐκεῖ ἔχει τὴν Κωνσταντινουπόλιν ἐν Ἀθήναις.

## ΕΞΑΙΣΙΑ ΣΤΡΕΙΔΙΑ

ΚΑΙ

## ΖΥΘΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ

Εἰς τὸ

## ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η «ΗΒΗ»

Ὅσοι δὲν ἐδοκίμασιν ἐκεῖ αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι ἀξιολύπητοι.

## ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΝ Εἰς ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΚΟΝΙΑΚ Σ. ΤΡΙΠΟΥ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐν τοῖς ἐξῆς καταστήμασι καὶ εἰς τὰς ἐξῆς ὁρισμένας τιμὰς :

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Π. Φ. Χάγερ καὶ Σα. Ἐν τῷ Ἐδωδιμοπωλείῳ Χρηστοδούλου Μάγα, ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι τῶν Βασιλικῶν Σταύλων. Ἐν τῷ δελτοπωλείῳ Δ. Ναύλερ ἐν Νεαπόλει. Ἐν τῷ χαρτοπωλείῳ Γερασίμου ἀπέναντι τοῦ καφενείου Τσόχα. Ἐν τῷ παντοπωλείῳ Σ. Πυρρή ἐν τῇ Νέᾳ Ἀγορᾷ.

Ἐν Πειραιεῖ, ἐν τῷ ἐμπορικῷ τῶν ἀδελφῶν Παρασκευοπούλου ὀπισθεν τοῦ Τινανείου κήπου.

Ἐν ΙΣΘΜΙΑ, ἐν τῷ παντοπωλείῳ τῶν ἀδελφῶν Ἐλευθερίου πρὸς τὴν Ἀμπεζοπούλου.

Ἐν ΚΟΡΙΝΘῶ, ἐν τῷ οἶνοπωλείῳ Δημ. Πριφτοπούλου.

*Τιμαὶ ὁρισμέται ὡς ἀκολούθως :*

Μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς Ἀ' Ακρόπολις πωλεῖται ἐκάστη γιάλη δρ. 3  
 » » » Σ. Τρίπος καὶ δύο ἀστέρων » » 3.50  
 » » » Σ. Τρίπος καὶ τριῶν ἀστέρων » » 4.—

Γίνονται δεκταὶ εἰς ἐπιστροφὴν αἱ φέρονται τὰς ἀνωτέρω ἐπιγραφὰς κεναὶ ψιλάι ἀντὶ λεπτῶν (20) ἐκάστη.

(Ἐκ τοῦ γραφείου Σ. Τρίπου).

## ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ἢ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ

ὑπὸ τὴν ὁραστηρίαν καὶ φιλόκαλον διεύθυνσιν τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΤΣΙΓΚΡΗ, ἔγενεν ὥραϊον κέντρον διασκεδάσεως τὸ πρὸς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ πλησίον τοῦ παντοπωλείου τῆς Ἀλληλοδοθηθείας ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ, ὅπου τώρα, κατόπιν τερπνῶν παραστάσεων, δίδονται καὶ ἀποκρηάτικοι χοροὶ μετρημφισμένων καὶ μὴ, διακρινόμενοι διὰ τὴν τάξιν μεθ' ἧς διεξάγονται καὶ τὴν ἐπιτηδεσιότητα τῶν χορευτῶν αὐτῶν.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο ὅλα ἀπὸ τοῦ καφέ καὶ τοῦ λουκουμίου μέχρι τοῦ ναργελέ εἶναι ἐκλεκτά. Φημίζονται δὲ ἰδίως οἱ ναργιλέδες αὐτοῦ διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦ μπεκίτων καὶ τὴν τέχνην τοῦ γेमίσματος.

Παρελθόντ' φύλλα τῆς δευτέρας περιόδου πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ «Ραμπαγᾶ» ἀντὶ 10 μόνων λεπτῶν

— Ἄν πρόκηται μόνον περὶ πληροφοριῶν, ἐπέλλισεν ὁ Μουράτ, ἕως δυνήθῃ νὰ σοῦ τὰς χρηγήσῃ.

— Περὶ τούτων μόνον πρόκειται, φίλε μου. Διάβολε! δὲν ἔχω ὁρεξίν νὰ σὲ ἐνοχοποιήσω, ἐγὼ ὁ ὅποιος ἔβαλα στὸ κεφάλι μου νὰ σοῦ δώσω τὴν Ἐρριέτταν, ἔμπρός σου μάτια τοῦ Παπαζογλου.

Οὐχὶ ἀσκήτως προέφερεν ὁ λογαγὸς τὸ ὄνομα τοῦ ἀντιζήλου τοῦ ἐφέντη καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἔκαμεν ἀμέσως τὴν ἐνέργειάν του.

— Λογαγέ μου, εἶπεν ἐνθέρμως ὁ Μουράτ, ἐμπιστεύομαι καθ' ὅλοκληρίαν εἰς σέ, καὶ θὰ σοῦ φέρω αὐριον τὸ ἐσπέρας ἀκριβεῖς πληροφορίες.

— Αὐριον κι' ἐγὼ θὰ ἔχω ἕως νὰ σοῦ εἰπῶ νέα, διότι θὰ ἰδῶ τὸν Βεργονσέ τὸ πρῶτ καὶ θὰ τοῦ ὁμιλήσω εἰς τρόπον ὥστε νὰ τὸν ἐλκύσω ὑπὲρ σου. Ἄν ἡμποροῦσα νὰ βρῶσκα, καθὼς ὁ Ἀλαδίνος, θαυμασίαν τινὰ λυχνίαν ἢ ὅποιον ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην ἡμέραν νὰ σὲ πλουτίσῃ, αὐτὸ θὰ ᾔτο τὸ καλλίτερον μέσον διὰ νὰ ἐλκύσῃ τὸν φιλοκερδῆ αὐτὸν πατέρα, ἀλλ' ὁ Ἀλαδίνος εἶναι παραμύθι τῆς Χαλιμάς, καὶ ἐλπίζω ὅτι ὅπωςδήποτε θὰ ἐπιτύχῃς.

Εἶχα πολλὰ ἰκμήν νὰ σοῦ πῶ ἀπόψε, ἀλλ' ἐπήρκαμε πολὺ δρόμο, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσωμεν, καὶ ἰδοὺ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν ἀνήφορον τοῦ Σταυροδρομίου. Δὲν θέλω νὰ σὲ παρασύρω μακρότερα. Λοιπὸν αὐριον, ἀγαπητὴ φίλε, συνεπέραναν ὁ Ὁρ-ερῆ τείνων τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Μουράτ. (ἀκολουθεῖ).

## ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν τῇ ὑπ' αριθ. 10 συνεχείᾳ τῆς ἐπιφυλλίδος «Τὰ μυ-στήρια τῶν χαρμελίων» ἐγένετο σπουδαῖον τυπογραφικὸν λάθος παραβλάπτον πολὺ τὴν συνέχειαν καὶ τὴν ἐννοίαν αὐτῆς. Αἱ δύο μικραὶ στήλαι ἐν τῇ ἐβδόμῃ Σελίδι ἐσφαλμένως ἐτέθησαν ἐκεῖ ἐνῷ ἔπρεπε νὰ τεθῶσιν ἐν τῇ 4ῃ σελίδι. Αἱ δύο ῥηθεῖσαι στήλαι ἄρχονται ἀπὸ τῶν λέξεων «Ὁ Ρου-στέμ» καὶ τελειοῦν διὰ τῶν λέξεων «ψυχρὰς φιλοφρο-σύνης» κατόπιν τῶν ὁποίων ὁ ἀναγνώστης δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συνέχειαν διὰ τῶν ἐν ἀρχῇ τῆς 4ης Σελίδος φράσεων :— «Ἡρῆσες ἀγαπητὴ φίλη κλπ. καὶ φθάνων εἰς τὸ τέλος τῆς ἑκτῆς σελίδος νὰ ὑπερπηδήσῃ τὴν ἐβδόμην ζη-τῶν τὴν συνέχειαν εἰς τὴν 8ην. Εἶναι ζήτημα ἀπλῶν γυμνα-στικῶν ἀλμάτων, βλέπετε.

### Ἄλλο παρόραμα.

Ἐν τῇ Α'. στήλῃ τῆς 5 σελίδος τῆς ὑπ' ἀριθ. 12 ἐπιφυλ-λίδος δέον νὰ προστεθῇ μετὰ τῆς 5ης καὶ 6ης παραγράφου.

— Ἄλλ' ἡ χανούμισσα προφθάνει νὰ δώσῃ ἐν ἄνθος εἰς τὸν ἐρωμένον της, εἶπεν ὁ Μουράτ.